

NEM VAGYUNK EGYFORMÁK

Egy szépen vezetett brigádnaplót nézegettem legutóbb a ruhagyárban. Selyem Erzsébet kollektívájá-
sokat ad magára ebben is: rajzokkal, fényképek-
kel illusztrálják a közösség mindennapi krónikáját. Any-
nyira precízek, hogy még a színházjegyeket is beragaszt-
ják a naplóba, sőt olykor-olykor alkalmi kritikát vetnek a
papírra.

A brigádnaplóról beszéltem egy másik kollektívának
a tagjai előtt. Régi ismerősöm meglepő kérdéssel ho-
kodott elő. Azt tudakolta tőlem, hogy szeretek-e hor-
gászni. Mondtam neki, hogy még nem próbáltam, de nem
is izgat különösképpen a horgászat. Amikor halra éhe-
zem, legfeljebb beülök az Öreg-Körössyhez és rendelek
egy adagot. A horgászás egyébként is bizonytalan vala-
mi, nem mindig akad a horogra. Ismerősöm helyeslően
bólogatott, azt mondta, hogy ne is horgásszak, mindenki
csak azzal foglalkozzon, amit jó kedvvel végez, és oda
menjen, ahova a kedve tartja.

Később aztán megtaláltam az indítékot is. Az öreg
cimborát hangversenyre invitálta a brigád, mivel ilyesmi
is szerepelt a vállalásban. El is ment a többiekkel, de
csak a teste volt jelen a teremben, a lelke a Tisza-part-
ján kalandozott, a horgász helyek körül. Gondolom, a ki-
értékelésnél minden stimmet, hiszen jegyekkel is igazol-
ták, hogy a brigád tagjai egyre inkább felismerték a zenei
kultúra áldásos hatását, s egy emberként vonultak fel
azon a vasárnap délutánon is. Az más kérdés, hogy öreg
szabásznak mégsem tetszett minden.

Persze mondanivalóm lényege nem a horgászás és a
hangverseny közötti rivalizálás, hanem ennek ürügyén a
versenyvállalások néhány sablonos hasonlósága. Sok bri-
gádnaplóban lapozgattam, kár lenne példákat emlegetni,
a lényeg egy: kísértetiesen azonosak, hasonlóak a felaján-
lások. Amikor azt mondjuk, hogy a brigádmozgalom se-
gítse elő az emberek szocialista tudatformálását, ez ma-
gában foglalja a politikai, általános és kulturális mű-
veltség, valamint a szakmai képzettség növelésére irá-
nyuló törekvéseket is. Ami a munkát, a teljesítményeket
illeti, elsőrendű feladat a kezdeményezőkézség és az alkotó-
erő tömegmértékű kibontakoztatása. S itt van a legtöbb
sablon a kis kollektívák életében, amelyeket — ha nem is
teljes egészében, de többé-kevésbé — a papírra vetett
vállalások, felajánlások bizonyítanak.

A gazdasági élet reformja jelentős változásokat ígé-
rrel a gazdálkodás irányításában, elveiben. Bár a mun-
kaverseny még akkor is nagy segítséget jelent, ha a régi
módon folytatják, vitathatatlanul több lehetne, ha job-
ban idomulna ezekhez a megváltozott körülményekhez,
sajátosságokhoz, a vállalatok speciális svádájához. Ré-
gebben nagyon is elegendő volt a munkával kapcsolatban
néhány százalékos többlet. Ha a kollektíva ezt teljesítet-
te, akkor rendben eleget tett vállalatának. Ma nem biz-
tos, hogy ennyi elegendő. De hogyan értelmezzük a
kezdeményezőkézséget és az alkotóerőt? Véleményem
szerint úgy kell felfogni, mint a dolgozók azon törekvé-
sét, hogy gondolkodjanak mindennapos tevékenységük-
kön, keressék, kutassák és alkalmazzák a legjobbnak vélt
módszereket. Ha ez sikerül — lehet, hogy nem mérhető
százalékokban —, akkor feltétlenül eredmény született.
A kezdeményező dolgozók ugyanis többet tesznek a fel-
adatok puszta teljesítésénél, a kötelességszerű munka-
végzésnél, mert szakértelmükkel, tehetségükkel és gyak-
ran áldozatkészségükkel növelik munkájuk értékét, ered-
ményét.

A munkán kívül pedig annyira kell disztigálni,
szinte ahány ember van a brigádban. Az egyéniségtől kár
elszakítani a vállalat. Az egyik ember fiatal, a másik
idősebb, mások az érdeklődési szférák, más-más gondolat
foglalkoztatja őket. Az egyik horgászni szeret, a más-
sík utazni, a harmadik moziba járni, a negyedik ultizni,
az ötödik olvasni... A munkában is érdekesebb és ér-
deamebb tehát az egyénre szabott vállalat és persze
annak a figyelemmel kísérése.

Nem feltétlenül az a vállalat a jó, amely így hang-
zik: a brigád ezt és ezt teszi, ennyit és ennyit tel-
jesít, ennyiszor megy el moziba vagy más rendez-
vényre. Úgy is lehet, hogy Kovács Mihály másodosztályú
esztergályos — papíron nincs ilyen értékelés, de a szakik
között van, nagyon is pontosan — olyan módon tanul,
hogy egy esztendőn belül az elsőosztályú szakemberek
között emlegetik. Vagy a továbbtanulás: Szalontai János
25 esztendő és hiányzik az általános iskola nyolcadik
osztálya. Ő fraktozzon be és végezze el, de az öreg Kovács
Lajos bácsinak is hiányzik, aki már hatvanöt éves. Neki
is el kell végeznie? Nem feltétlenül fontos, minek gyö-
törje önmagát.

A vállalatok csak akkor szabadulhatnak meg a sab-
lonoktól, ha az egyénekhez igazítják azokat. Mivel nem
vagyunk egyformák, nem lehetnek teljesen egyformák a
versenymozgalomban elének tűzött feladatok sem. A cél,
a lényeg azonos ugyan, de az odavezető út változatos, any-
nyi féle, ahány ember dolgozik a brigádban.

GAZDAGH ISTVÁN

Meg- állapodás

Losonczy Pál, az Elnöki
Tanács Elnöke, szombaton az
Országházban fogadta Ma-
lick Zorome-t, Felső-Volta
Köztársaság hazánkban tar-
tózkodó külügyminiszterét.
Ezután a Külügyminisztéri-
umban került sor a magyar
—felső-volta-i zárótárgyalás-
ra. A tárgyaló delegációk
közös közleményt fogadtak
el. A tanácskozást követően
megállapodást írtak alá a
Magyar Népköztársaság és a
Felső-Volta Köztársaság kö-
zötti diplomáciai kapcsolatok
létesítéséről.

Díszdoktorrá avatták az indiai elnököt

Bensőséges ünnepség zaj-
lott le szombaton a budapesti
Eötvös Loránd Tudomány-
egyetemen: a hazánkban
tartózkodó dr. Zakir Husain,
az Indiai Köztársaság elnö-
két az állam- és jogtudomá-
nyok díszdoktorává avatták.
Földesi Tamás dékánhe-
lyettes ismertette dr. Zakir
Husain életpályáját, tudomá-
nyos, politikai és közéleti te-
vékenységét, a békés együtt-
élés érdekében végzett munká-
ságát, majd dr. Nagy Károly
rektor — átnyújtva az elnök-
nek az egyetem pecsét-
jével ellátott díszes okleve-

let — és a karok dékánjai,
az egyetemi tanács nevében
a hagyományos kézfogással
— díszdoktorrá fogadták dr.
Zakir Husaint.

Losonczy Pál, a népköztar-
saság Elnöki Tanácsának el-
nöke szombaton a Parlament
Vadász-termében ebédet
adott dr. Zakir Husain, az
Indiai Köztársaság elnöke
tisztelőt.

Az ebéden részt vettek az
indiai államelnök kíséreté-
ben levő személyiségek, va-
lamint az elnök leánya és
unokája.

let — és a karok dékánjai,
az egyetemi tanács nevében
a hagyományos kézfogással
— díszdoktorrá fogadták dr.
Zakir Husaint.

Január első napjaitól job-
ban odafigyeltek a dolgozók
a XI. sz. Autójavító Vállalat
meg a Minőségi Cipőgyár
szegedi üzemére. Ők voltak
ugyanis Szegeden a munka-
idő-csökkentés „első fecskéi”.
Most a „második fecské-
ken” a sor. S amint illik, ők
már jóval többen vannak.
Július elsején lesz a rövidít-
tett munkaidő „premierje” a
ruhagyárban, a Tisza Bútor-
gyárban, a vasöntődében, a
gumigyárban és az olajbá-
nyászatban. A második félév
során pedig további szegedi
üzemekben csökken a mun-
kaidő.

Ruhagyár

A ruhagyáriaknál alapos
előkészítő munka, s három
főpróba tartozik az előzmé-
nyekhez. Kísérletképpen ja-
nuár óta heti 46 órában dol-
gozik a gyár 400 dolgozója,
s március, illetve április
1-től további kollektívák is.
A kísérletek sikere után
most már a fokozatos megva-
lósítás következhet. Július
elsejével a szegedi varroda
és vasalóüzem mintegy 1400
dolgozója kezd, majd októ-
ber 1-től a bácsalmási és
szentesi varrodák munkásai
folytatják a munkaidőcsök-
kentést. Újévtől sorra kerül-
nek a többi üzemrészek is.
Összesen 3200 dolgozót érint
majd a szabad szombatos
rendszer. Régi óhaj valósul
meg, de az sem kétséges,
hogy meg kell majd dolgozni
a kedvezményért. A műszaki

intézkedések mellett nagy
szükség lesz a munkaidő
teljesebb kihasználására is.

Bútorgyár

A Tisza Bútoripari Vállalat
két üzemében: Szegeden
és Sátoraljaújhelyen szintén
bevezetik az év közepétől a
csökkentett munkaidőt.
Júniust, mint próbahóna-
pot emlegetik most a gyár-
ban. A hét eleje óta ugyanis
már az új szisztéma szerint
munkálkodnak a termelő
üzemrészek darabberés dol-
gozói. Itt is a heti 44 óra,
a kéthetenkénti szabad szom-
bat biztosítása a cél. Az idő-
kiesést számos forrásból,
egyebek közt egy sor műszaki
intézkedéssel szüntetik meg.
Nemrégiben próbálták ki
például az új felületkezelő
berendezést, amelynek alkalmá-
mazása jelentős időnyerést
eredményez. A vezetők fi-
gyelik a főpróba tapasztala-
it, amelyek igen biztatóak.

Vasöntöde

A Szegedi Vasöntődében a
hét elejétől már munkába
álltak az új gépek — két
műszakban dolgozik a gör-
gósoros formázó, az öntőde,
valamint a TMK-részleg. A
több mint 50 milliós rekon-
strukcióval szinte teljesen át-
alakult az üzem. A régi, el-
avult technikát új váltotta
fel: az új berendezések se-
gítségével nagyban emelke-
dik a termelékenység, az ön-
tőde július 1-től új munka-
rendre térhet át. A pontos
terveket már kidolgozták,
ezek szerint háromfajta
munkaidő-beosztást vezetnek
be. A műszakiak, a kiegészítő
részlegek 44 órát, a for-
mázók, öntők 42 órát, a tisz-
títók, köszörűsök 36 órát dol-
goznak hetente.

EMERGÉ

Az Országos Gumiipari
Vállalat valamennyi gyárá-
ban — így a szegedi EMER-
GÉ-ben is — július 1-től rö-
vidített műszakok dolgoznak.
A „premierre” felkészült az
üzem kollektívája. Az
EMERGÉ-ben jobban ki-
használják a termelő egysé-
geket, a termelékenységet 9,1
százalékkal emelik. A rövi-
dített műszak főpróbája a
hét elején megkezdődött, a
tömlőüzem egyes berendezé-
sein június 3-tól 15-ig, a rö-
vidített műszakokban megfe-

58. évfolyam, 134. szám

Ára: 1 forint

Vasárnap, 1968. június 9.

Csehszlovák párt- és kormányküldöttség érkezik hazánkba

A Magyar Szocialista Mun-
kaspárt Központi Bizottsága
és a Magyar Forradalmi
Munkás-Paraszt Kormány
meghívására Alexander
Dubceknek, a Csehszlovák

Kommunista Párt Központi
Bizottsága első titkáranak
vezetésével a közeli napok-
ban csehszlovák párt- és
kormányküldöttség érkezik
Magyarországra.

A látogatás alkalmával
aláírják a Magyar Népköz-
társaság és a Csehszlovák
Szocialista Köztársaság kö-
zötti új barátsági, együtt-
működési és kölcsönös se-
gítségnyújtási szerződést.

Végső búcsú Robert Kennedytől

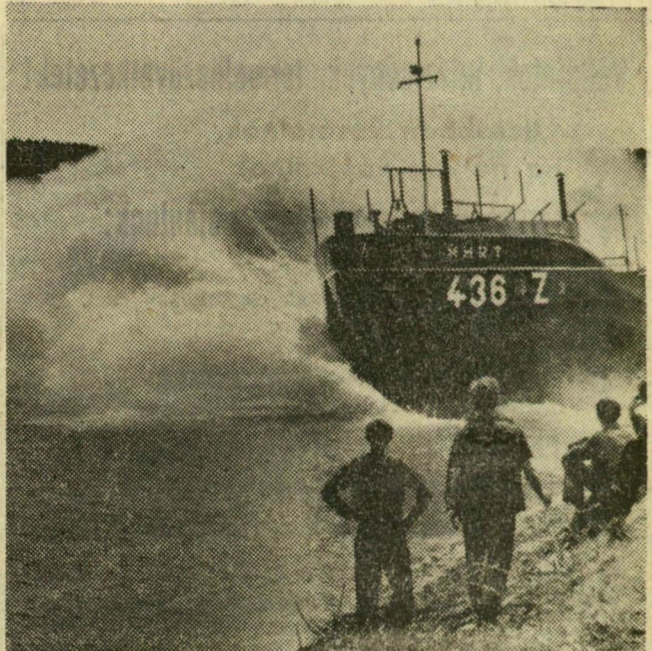
New Yorkban a St. Pet-
rick székesegyházban, ahol
Robert Kennedy ravata állt,
több százezer vettek búcsút
a merénylet áldozatául esett
New York-i szenátortól. A
ravatal előtt órákon át vo-
nultak a New York-iak.
Magyar idő szerint valamivel
dél után bezárultak a székes-
egyház kapui és megkezdőd-
tek a gyászmise előkészületei.

Az ünnepélyes gyászszert-
tartáson a gyászmisét Cooke
érsek celebrálta. A Kennedy
család nevében az elhunyt
öccse, Edward Kennedy a
gyászmise előtt mondott be-
szédet. Elcsukló hangon idé-
zett bátyja beszédeiből. A
meggyilkolt szenátor — mon-
dotta Edward — „meglátta
a rosszat és azt jóvá akarta
tenni, meg akarta szüntetni
a szenvedést és útját akarta
állni a háborúnak”. Végül
félíg zokogó hangon kérte
az egész amerikai népet, „ne
idealizálja” bátyját, halála-
ban ne nagybífta érdemei-
t.

A székesegyházban jelen
voltak az amerikai vezetők
is, közöttük Johnson elnök,
aki feleségével együtt érke-
zett meg New York-ba. Ott
volt Humphrey alelnök,
McCarthy szenátor, Nixon
volt alelnök és Rockefeller
New York-i kormányzó. Je-
len voltak a hozzátartozók,
köztük a 1963-ban meg-
gyilkolt John Kennedy elnök
özvegye. Ott volt Rusk kül-
ügyminiszter, U Thant
ENSZ-főtitkár, Coretta King,
a két hónappal ezelőtt meg-
gyilkolt Martin Luther King,
néger polgárjogi vezető özve-
gye és ott voltak a társa-
dalmi élet más kiemelkedő
személyiségei, valamint a
Kennedy család barátai.

A hatóságok szigorú biz-
(Folytatás a 2. oldalon.)

Vízrebocsátás

Somogyi Károlyné felvétele

Tegnap délnél sok érdeklődő nézte végig a MAHART
hajójavító tápei üzemegységében az új, 400 tonnás ön-
járó uszály vízrebocsátását. Idén ez az első befejezett
uszály a tápei telepen, év végéig még kettő készül belőle